

Ohälsa som en konsekvens av tomhetens triumf

På hösten 2010 gav Mats Alvesson, professor i företagsekonomi på Lunds Universitet, ut boken "Tomhetens Triumf". Alvesson konstaterar att politiker, beslutsfattare och ledningar presenterar en ytlig diskussion som förvirrar publiken genom vilken de kan fly från sitt ansvar.

Denna tomhet kanske inte spelar någon roll. Vi kanske vill bli underhållna. De flesta önskar inte att engagera sig. Massmedia är alltid ett spel för galleriet. Det problem jag här skall ta upp är emellertid att uttalandena har en helt annan konsekvens – nämligen att berörda underställda och medarbetare mår dåligt. Ännu värre är att ingen bryr sig om det eftersom allt som sägs i massmedia är så ytligt och missriktat.

De som mår dåligt är de som bäst behövs. De kunniga, de engagerade och de insiktsfulla mår sämst. Till slut blir dessa duktiga människor utbrända och lägger av. Därmed förvärras problemen. Ohälsan ökar.

Min vän Maria Andrén har i sin artikel "[Gärna massage men först en ordentlig analys av arbetsplatsens problem](#)" gett en detaljerad redogörelse av hur denna ohälsa uppstår. Man föreslår henne massage och yoga. Hon menar att det är arbetsplatsens samarbete som istället borde analyseras. Marias

historia är ett illustrativt exempel som kan ta tid att sätta sig in i. Polisens oförmåga att reda ut vardagsbrotten är ett mer uppenbart exempel.

Nu har polisedningen bestämt att öka resurserna och ändra rutinerna. Det låter bra i massmedia men är djupt kränkande för de engagerade poliser som hela tiden arbetat för att komma till rätta med vardagsbrotten. Goda poliser har enligt GW Persson i programmet "Veckans Brott" i SVT sedan länge förstått betydelsen av att snabbt klara upp vardagsbrotten. De vet att om detta inte sker så förlorar de det förtroende hos allmänheten som de alla är så beroende av. Alla vet det, men få bryr sig.

GW konstaterar i programmet att goda och engagerade poliser lider av att de i samarbetet med varandra, åklagare, socialhjälp etc. inte kunnat vara effektiva när det gäller att klara upp vardagsbrotten. Ledningen och "de andra" har enligt GW istället sett "genomströmningen" och andra "politiska" resultatsvariabler som viktigare. Samarbetet kring just vardagsbrottens uppklarande har varit obefintligt. De poliser som verkligen försökt "få ihop det" har därför snart slitit ut sig och gett upp.

Många har förstås klagat och protesterat. Man har inte kunnat förstå hur denna viktiga fråga har kunnat bli negligerad. Men man har sannolikt inte fått det stöd av sina chefer, kolleger och samarbetspartners som är så viktigt för att man skall lyckas. Många av de poliser som försökt har istället uppfattas som "besvärliga". Den allmänna meningen har varit att de små brotten saknar betydelse. De får inte tära på resurserna. Resurserna behövs för "viktigare" saker – t.ex. att presentera en "bra" statistik. Så har man tystnat.

Så händer då det otroliga. GW Persson tar upp frågan i ett TV-program. Genast får han gehör för det som alla dessa goda poliser – som ingen lyssnat på – försökt påpeka hela tiden. De har länge sagt – "Vi måste gemensamt klara upp vardagsbrotten eftersom det är grunden för hela vår existens och vårt folkliga stöd." GW Persson blir därmed en större auktoritet än de professionella poliser man har i organisationen. Det är inte klokt. Men han har förstås rätt.

Vad händer då? Ledningen tillsätter "nya" poliser som skall göra vad de goda gamla poliserna velat göra hela tiden och tar därmed ifrån dem både jobbet, heder och ära.

För att vara alldeles tydlig. Jag vet inte vad som hänt inom Polisen. Men jag vet vad GW Persson sagt och vad man gått ut med i massmedia. Ledningen har *inte* sagt att deras engagerade och goda poliser haft rätt hela tiden och

borde hedras för det. Nu tar man istället själv åt sig äran – trots att man har negligerat och blockerat frågan under så många år.

Och inte kommer det man gör att hjälpa eftersom det är samarbetet som brister – inte resurserna. Marias historia och berättelsen om Polisen är ett av många exempel på hur dagens "management" numera fullständigt tappat kontakten med de verkligt duktiga, som håller samman verksamheten och ser till att jobbet blir gjort. Jag skall återkomma till detta i min nästa blogg.